

añdai

NEAPIBRĖŽTO LAIKO PERIODINIS LEIDINYS

KAINA SUTARTINĖ

Nebūkime akmenys

KRYŽIAŽODIS

Ne tupykla...

Madų viesulas

Viltys ir vilionės

**Žymiausias
licėjaus
unabomberis**

Japonų tylėjimas

ar gerai pažįstate savo mokytojus?

SKELBIMAI

Horoskopas balandžiui

**Interviu su keliautoju alpinistu
Vladu Vitkausku**

Redakcinis

Tikiu – jūs suprantate, kodėl licėjui reikia naujo laikraščio. Po to, kai „Ta prasme“ išleido paskutinį kvapą, atsirado tiesiog neleistina spraga, kurią nuo šiandien užpildo „andai“.

Beje apie pavadinimą... Atsivertę „*Dabartinės lietuvių kalbos žodyną*“, rasime:

andai *prv. anądien, anąsyk; A. smarkiai lijo.*

Kodėl taip? Nes gerai skamba. Ir dar: laikraštis fiksuos jau praėjusias akimirkas, pasakos apie tai, kas įvyko „anądien, anąsyk“...

Belieka palinkėti gero starto ir negreito finišo. Kaip laikraščiui seksis, priklausys ir nuo jūsų: tradiciškai laukiame pagyrimų, kritikos, aktyvaus dalyvavimo konkursuose ir t.t. ir panašiai.

Pasistenkime, kad „andai“ dar ilgai džiugintų mūsų protus ir sielas...

Redaktorė Barbora Drąsutytė

Toli už horizonto,
Paplūdimyje,
Maudėsi trys maži Aš.
Sėmė delnais saulės kaitrą ir gėrė druskuotą jūros vandenį.
Kai ateidavo laikas vakarui, jie ištraukdavo sutaupytas saulės atsargas.
Miniatiūrinėje trobelėje trys maži Aš sėdėjo ir šildė saulėje sužvarbusias rankas.
Trys maži Aš.
Ne tokie jau maži,
Pripildyti saulės
Matyt, todėl ir atsukę nugaras pasauliui.
Vieninteliai Aš, žinantys krištolinių ašarų vertę ir apšviečiantys ašaras saule.
Jie gyveno saulėje – savo širdyse
Laikas ėjo pro jų trobelę, šypojojosi ir verkė, gailėdamas savęs
Mažučiai Aš nepažinojo laiko, tik kažką buvo girdėję iš senovės mitų.
Nebeegzistavo nei trys maži Aš, nei laikas,
Tik saulė,
Kuri degino ir šildė viską, kas buvo šalia ir už jos.

xxx

Mano sapnas nepaprastai paprastas:
Nuėmiau saulę nuo dangaus, paglosčiau,
Nusvilau rankas ir įdėjau ją į kišenę.
Pabudau -
Mano paltuke išdeginta skylė,
O saulė danguje.
Gera.
Tai mano nepaprastai paprastas sapnas
Nepaprastai pirmą kartą ...

xxx

Tai buvo mergaitė
Be pradžios ir pabaigos
Su ryšuliu akimirkų rankoje
Bėga pargriūva
Nespėja pasidalinti saule
Tyli
Eilinė bevaisė naktis besiglaudžiant
Po prakiurusiu lietaus sparnu

Gražina Subelytė 2002 m. respublikinio filologų konkurso dalyvė

intro...

Japonų tylėjimas

Išaušo lemtingas rytas. Tiems, kurie laukė, pamokos slinko iš lėto. Sunku pradėti darbo savaitę ir tuo

pat metu ją užbaigti. Ketvirtą po pietų licėjaus hole - „jomarkas“: licėistų džiaugsmas, pastangos susipažinti ar galų gale susikalbėti su savo naujaisiais sugyventiniais. Vėliau svečius ir jų lagaminus nuvežėme į jų naujuosius namus, bet tik jau ne tam, kad ilsėtusi. Aš, pavyzdžiui, parodęs saviškiui kambarėlį, kuriame jam nusišypsojo laimė pagyventi, ir filosofinį kampelį, nugabenau į Trakus. Deja, šeštą valandą patekti bent jau į pilies kiemą šansų nėra: praplikęs ir piktas sargas, atbaido nerimstančius: „čto, delat nečevo?“ Tvirtovė yra tvirtovė, ją nuo svetimšalių reikia ginti. Ką gi, kitas taikinys - Gedimino kalnas. Laikinieji sugyventiniai emocijų nerodė - tikriausiai apstulbinti lietuviškosios kultūros. Vėliau, namuose, - mėtinė arbatėlė, kurios svečiui atsisakyti tiesiog nebuvo kaip. Išgėręs ir kupinas išpūdžių miegoti savo noru nėjo, tad teko įtikinėti, kad jau vėlu.

Trečiadienis. Pusryčiams - karšti sumuštiniai, kurių tiesiog nespėjau kepti. Draugas net nežagteldamas sutvarkė kokius šešis, tačiau mėtų arbatos jau maloniai atsisakė.

Kelias į licėjų neprailgo, tačiau šiaip jau siauros svečio akys labai prasiplėsdavo, kai aš, ką nors aiškindamas, paleisdavau vairą, tad jis gan greit suprato troleibusuose ir autobusuose užrašytą tiesą: su vairuotoju kalbėtis draudžiama.

Rytinė ekskursija po licėjų, filmukas ir emblemos paišymas praslinko be ypatingų nuotykių. Po

pietų patraukėme link Europos parko, o kad nebūtų liūdna, prisikalbinome dr. Bačelį. BJBP rankose tekančios saulės šalies gyventojai pražydo it die-medis S. Nėries kūryboje: japoniukai dainavo „Backstreet boys“ dainas, krykštavo, mėtėsi sniegu, laipiojo ant skulptūrų, dalyvavo fotosesijoj. EU parko suvenyrų nepirko, taigi nesupratome, ar jiems šis objektas

patiko. „Akropolis“ ypatingo susižavėjimo nesukėlė, didesnio dėmesio susilaukė mergina raudonai dažytais plaukais. Sugyventiniai ledų nepirko, tačiau pavaišinti valgė, net ausys linko. Vakare nusimatė diskoteka, todėl nuvedėme draugus į gėlių parduotuvę. Nesuprato. Teko tulpes pirkti patiems ir aiškinti, kad Lietuvoje yra gili tradicija einant į šokius dovanoti merginoms gėles. Japoniškiems vyriškos lyties atstovams „kvietkai“ atrodė kaip įkaitinto metalo strypai. Bačelis J. vos ne vos vieną įkalbėjo paimti gėlę į rankas.

„Diske“ labai patiko. Dauguma šoko, tačiau kai kurie pavargo ar šiaip kuklūs miegojo ant koridorių kėdžių. Einant namų link japonioko akys blizgėjo ir nekantriai klausė: kada gi bus kitas kartas???

Ketvirtadienį - Kaunas. Ypač šalta, o lietuvičiams, kurie programoje dalyvavo ne pirmą kartą, ir nelabai įdomu, užtat autobusas virte virė nuo kalbų apie boulingą. Takeliai užsakyti, nuotaika pakili. Kai po trijų partijų pavargęs smiginėdamas pargabenau sugyventinį namo, jis vėl nerodė jokių nuovargio požymių: žaidė su mano septynmete sese balionėliu, gėrė juodą arbatą. Teko vėl įtikinti, kad naktis - rimties ir susikaupimo metas.

Penktadienio rytą pradėjome religinių startu - Petro ir Povilo

bažnyčia. Vėliau licėjaus vyko kašiuoko varžybos, pietūs, o po jų - ir diskusijos. Temos buvo dvi: maistas ir drabužiai. Maistas tikriausiai buvo įdomiau, nes galėjai paragauti ir pasidalinti skaudžia patirtimi su visais to džiaugsmo dar nepatyrusiais. Po diskusijų svetelius nugabenome į „Čili picą“ ir, kad maža nepasirodytų, užsakėme 3 šeimynines picas (buvom šešiese: dvi smulkios, trys smulkūs ir vienas postambis). Valgėme ir rungtyniavome, kas daugiau. Keturi pralaimėjusieji paaiškėjo iš karto, todėl intensyviausia kova vyko tarp manęs ir mano japono. Nedideliu skirtumu laimėjau aš, tačiau išsitiesęs eiti jau nebegalėjau.

Vakare nusimatė tūselis, tad ten ir nuskubėjome - šešiese vienam mašinuke plus maistas. „Plote“ dėl suprantamų priežasčių judėti stengėmės nedaug - lankstėme origamį, vaidinome pantonimą. Vėliau, neaišku kokiais nuotaikais įkirpus į uodegą, pradėjau lažybas

su japonu, kas išgers daugiau mineralinio vandens. Tautų draugystė laimėjo - abu draugiškai lyg „Maximos“ karpiai kieme gaudėme orą. Vėliau prijungiau mikrofoną ir trys tekančios saulės šalies svečiai, nutūpę ant lovos, pradėjo dainuoti japoniškai melodijai pavymui. Neilgai trukus mikrofoną įjungiau - dainavo net užsimerkę.

Šeštadienio rytą - City mission. Ratuoti užduotis įveikėme labai greitai, tad neskubėdami pradėjome apsipirkimą. Iš pradžių tai vyko išties be galo lėtai, tačiau azartas mano japoniukui kilo po to, kai išmokiau jį derėtis. Suprato,

kaip tai smagu, tačiau Pilies gatvė ne begalinė, o jau ir „Farewell party“ buvo netoli.

Viešnageš pabaigą pažymėjome smarkiai. Ir arbatos gėrimo ceremonija, ir šokiai su pagaliais, ir dainos, ir, ir, ir... Buvo tikrai smagu, bet kartu ir užu širdies griebė. Juk ryt jau.

Sekmadienis, paskutinė diena. Tą rytį jis atsikėlė vėliau. Saulė, tarsi nujausdama kažką negero, nešvietė į langus. Ir žadintuvas čirpė kažkaip gailiai, tartum išskrendanti gervė. Prieš išeidamas iš namų, kuriuose gyveno beveik savaitę, mano draugas japonas prisėdo ir tyliai pamąstė. „Jau laikas“ - tariau aš ir mes pakilome. Lagaminai rankas

svėrė beveik kaip sunki atsisveikinimo našta sielą. Į licėjų pavėlavome pusvalandžiu, tačiau ničnieko nepraleidome. Viskas vyko kaip sulėtintame kine. Galų gale autobusas. Vėliau - aerouosto

godos ir nuotyčiai. Atsisveikinimo ašaros. Jie išskrido, bet žadėjo kitamet sugrįžti. Laukime.

Romas Chaleckis
Rio. Tschuessi macht's gut.

Nebūkime akmenys

Vieną pirmadienio rytą licėjaus įėjimą ir kiemelį papuošė konstrukcijos iš pagalių ir plėvelių. Turbūt ne vienas pamatęs jas savęs paklausė:

- Kas čia?

Atsakymus į šį ir kitus iškilusius klausimus visi galėjo sužinoti paminklų atidengimo dieną vykusiame renginyje. Pavadinau juos paminklais, o ne konstrukcijomis, nes nuėmus plėveles pasirodė tokie nepakartojami kūriniai, kurių niekaip netiktų vadinti konstrukcijomis.

Būtent šiems kūriniais ir buvo skirtas renginys. Tie, kurie atėjo, tikrai nenusivylė - buvo paaiškinta, kas, kam, ką ir kodėl statė. Pasirodo, ne šiaip sau. Visi trys paminklai dalyvauja projekto „AŠ GALIU“ surengtame konkurse „TAVO PRARASTAS LAIKAS“. Tam reikėjo tiesiog turėjo sukurti paminklą prarastam laikui naudojant tik niekam nereikalingus daiktus, kitaip sakant, visokias šiukšles.

Licėistai iš įvairaus „šlamšto“ sugebėjo padaryti tikrai dėmesio vertas skulptūras, kurios, pasak R.Jankausko, laimės licėjui jei ne aparatūrą diskotekai už 30 tūkstančių, tai

fotoaparatus, na, o jei ne fotoaparatus, tai bent jau krepšinio kamuolius. Kad licėjaus skulptūros gali laimėti vieną iš šių prizų, tiki ir daug licėistų. Moksleiviai, kurie kūrė, gamino ir statė paminklus, taip pat tikisi prizinės vietos. Jie šiam darbui paaukojo tikrai nemažai laiko ir jėgų. Pagalvokite, kiek kantrybės reikėjo karpant raides, iš kurių susidėjo didžiulis užrašas ant salės langų, kiek pastangų kainavo išlankstyti „smėlio laikrodžio“ formas iš kietų vielų, kiek dirbo žmonės, kurie iš visų Šnipiškių nešė iki pusės tonos sveriančius akmenis. Jie visa tai darė, kad sukurtų tokias skulptūras į kurias, pasak Bačelio, pažiūrėjus galėtum išstarti tik:

- Oho !!!

Skulptūros tikrai yra vertos, jei ne apdovanojimu, tai bent jau jūsų dėmesio. Nepamirškite to ir nepatingėkite eidami į licėjų ar vaikštinėdami koridoriais ne tik žvilgtelėti į jas, bet ir pabandyti suprasti, ką žmonės, kurie

kūrė, norėjo jais pasakyti. Nemanykite, kad tai skirta kam nors kitam - skirta jums, kaip ir užrašas NEBŪK AKMUO. Tad nebūkite akmenys.

P.s. Visi, kurie neapsilankėte renginyje, turėtumėt labai gailėtis, nes jūs nepamatėte pakutinio Bačelio BUM.

Julija Tauraitytė

(Deja licėistų menas nebuvo pripažintas ir įvertintas, - red. past.)

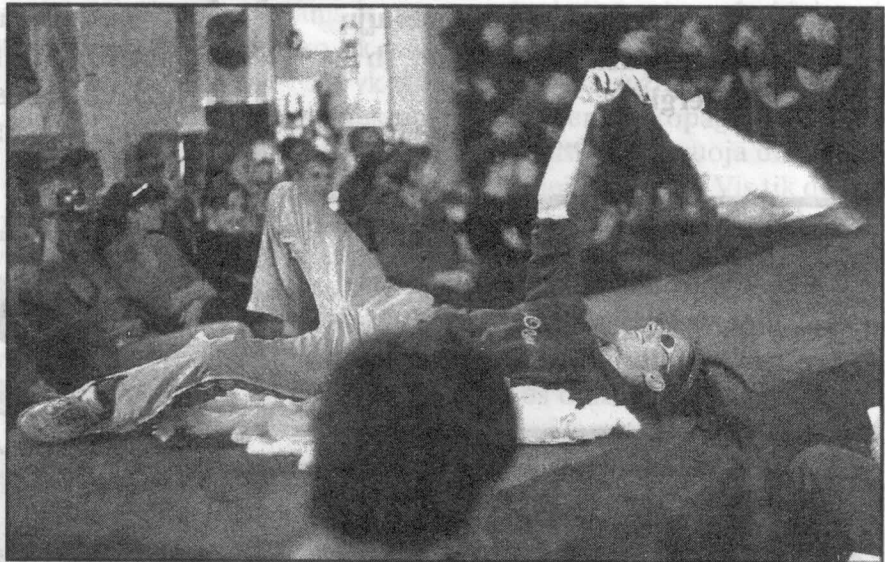
Madų viesulas

Pavasarij, kai vėjeliai gaivina krūtinę ir žadina visas pajautas, kiekvienas nori atsinaujinti, traukia iš spintos senus rūbus arba perka naujus ir bando atrodyti stilingas, o tam būtinas įkvėpimas bei naujos idėjos. O kur geresnė vieta jų pasisemti, jei ne madų šou? Šiomet tokia galimybė pasitaikė kovo 8-tąją – per Moters dieną.

Pasiruošimas jai prasidėjo jau iš anksto – dar per debatus besibalotiruodama Rūta Pervenekaitė savo kalboje pažadėjo grandiozinį madų šou, remiamą „Aprangos galerijos“. Kad ir kaip keista, ji savo pažadą ištesėjo, ne taip kaip kai kurie, reklamavę savo dėdes... Bet rinkiminis pažadas nebuvo vienintelė priežastis, paskatinusi Rūtą organizuoti renginį. Ji pati sakė: „Tiesiog norėjau kažką padaryti.“ Ir pavyko visai neblogai.

Savaitė prieš renginį buvo užregistruotos vos trys kolekcijos, tačiau dalyvių skaičius padidėjo net iki vienuolikos. Galbūt apsispręsti paskatino galimi prizai, įsteigti rėmėjų – „Aprangos galerijos“, juos savo ryžto, atkaklumo bei pažįstamų dėka surado Rūta. Kovo 8-osios rytą prasidėjo pasiruošimai renginiui: „Aprangos galerija“ pastatė podiumą, atvežė krūvą plakatų, kuriais buvo apklijuoti langai. Paskubomis buvo surengtos repeticijos, dėl kurių direktorius leido išeiti iš pamokų, tačiau tai tebuvo tik pora laisvo grafiko pamokų, o ne dvi dienos, kaip gerb. S. Jurkevičius minėjo „Lietuvos rytui“!

Madų šou prasidėjo vėliavos įnešimu, kuris būtų buvęs iškilmingas, jei ne pati vėliava – žavingi dryžuoti „pantalonai“.

Nespėjus išblėsti jos paliktam įspūdžiui, vedėjai Myka ir Gintas pribloškė striptizu ir itin seksualiai raudonomis kelnėmis aptemptu vieno iš jų užpakaliuku. Toliau visas dėmesys nukrypo į kolekcijas, kuriose šiomet vyravo spalvotos medžiagos, polietilenas bei ekstravagantiškos detalės. Aktyviausiai reikėsi antras bei trečias kursas, pristatę net 10 kolekcijų. Fux'ų nebuvo nė kvapo (darykit išvadas...), o vienintelė ketvirto kurso atstovė - Eglė Mikalajūnaitė su kolekcija „Elegancija“, tačiau ji nesivaržė dėl prizo. Pasak jos, žmonės per daug dėmesio skiria vaidybai, o ne drabužiams. Galbūt todėl jai labiausiai patiko kolekcija „Ar tu juos pažįsti?“, į kurią buvo įdėta daug kruopštaus darbo, neužmirštant prasmės (anot jos kūrėjų, „vyrų – istorinė praeitis!“).

Nepaprastai nustebino mokytojos Palmiros Bitinienės pasirodymas kolekcijoje „Pabėgusios nuotakos“, tačiau vietos buvo dalijamos ne už tai. Kai kurios smulkmenos verčia mus manyti, jog pagrindiniai kriterijai skiriant prizus buvo nuogo kūno specialus arba netyčinis demonstravimas bei laisvo elgesio

parodymas, moralinių normų nepaisymas. Todėl trečiąją vietą užėmė kolekcija „Parodyk man pasaulį“ (Jurga ir Agnė - 3^d), kurioje mes galėjome pamatyti girtuoklį, nėsčią nepilnametę, naująją rusę, grubaus elgesio vaikina ir pan. Kolekcija „Border ban“ (Irena ir Elena - 3 kursas), kurioje dominavo paslėptai atviras nuogas kūnas, seksualūs judesiai bei iššaukiantys užrašai, laimėjo antrosios vietos prizą, kuris kaip ir trečiajai vietai buvo 100 Lt. vertės kuponas apsipirkti „Aprangos galerijoje“. O už netyčiom nukritusį modelės sijoną bei viešą vyrų žeminimą ir ypač simbolinę temą „Ateities kovo 8-oji“ (2^d kolekcija) nugalėjo šiame madų šou. Geriausiaisiais modeliais buvo pripažinti Linas Tarasonis („Ereliai“) ir Monika Meilutė („Ar tu juos pažįsti?“).

Dauguma liko patenkinti renginiu. Nepaisant puikaus organizavimo, akį rėžė kontrastas tarp E. Mikalajūnaitės bei po to demonstruotų „Aprangos galerijos“ kolekcijų. Šiek tiek nesiderino ir, anot vienos iš dizainerių Vaivos, „garbingosios“ viešnios Flash Ladies. Bet visgi mokiniai turėjo nepakartojamą galimybę pasireikšti, parodyti save, išgarsinti „pilkus“ žmogučius, suteikti sau ir kitiems džiaugsmo.

Irena Rakštelytė
Asta Bastauskaitė

Skaudžią valandą netekus mobiliųjų telefonų nuoširdžiai užjaučiame 1b ir 1c klasės merginas.

„Andai“ redakcija

Nuoširdžiai dėkojame visiems, taip pat VTGTM licėjaus mokytojams, užjautusiems ir padėjusiems skaudžią netekties valandą.

1b,1c kl.

VTGTM licėjaus darbuotojų personalas nuoširdžiai užjaučia merginas dėl netikėto mobiliųjų telefonų praradimo.

Mobilkos – gėreusi žmogaus draugaj:) Dabar jau jū niabėra. Noširdžiai užjaučiamia yr tjeučeme. Mes sū jūmis.

Fuxai

Praradimai mums palieka tik atminimą ir liūdesį, pasiimdami pačius brangiausius...

Skaudžią netekties ir liūdesio valandą nuoširdžiai užjaučiame mūsų abonentus. Iki balandžio 31d. NOKIA 3310 - tik 127 litai! !!

“OMNITEL” kolektyvas

Laidojimo rūpesčius Patikėkite mums “ŽYDROJI OAZĖ” Ir Ko. Užsisakius 9 katafalkus į namus, 10-as nemokamai!

Širvintų 82, Vilnius
Tel.: 666666 (Saulius).

Rimčiau...

Kaip jau tikriausiai girdėjote, visai neseniai licėjaus įvyko bjaurus dalykas – iš persirengimo kambarių buvo pavogti keli mobilieji telefonai. Pirmąsyk tai išgirdęs pagalvojau, kad čia kažkoks nesusipratimas, klaida. Trūksta žodžių. O iki šiol maniau, kad šioje lyg ir prestižinėje mokykloje nėra įvairaus plauko looserių. Klydau. Aišku, galima teisintis Senvagės kaimynystėje ar - kad visur taip pasitaiko... Betgi juk čia licėjus! Po velnių! Kokia nesąmonė... Negi dėl to pavirsim visiškai eiline mokykla? Negi gali taip imti ir išnykti elementarus savivarbos jausmas. Juk, atrodo, mokomės ne kokioje Grybo gimnazijoje, o vis dėlto vyksta grybų karas... Brangūs licėistai, geriau jau rūkykite, svaiginkitės į sveikatą, bet nedarykit tokių nesąmonių - neterškite licėistų vardo. Keleto mokytojų nuomonė apie šią vagystę:

Alma Čekauskienė: „Nenorėčiau tikėti, kad tai moksleiviai iš licėjaus.“

Palmira Bitinienė: „Unbelievable. Awful.“

Saulius Jurkevičius: „Nėra ko neštis mobiliųjų telefonų į mokyklą. Turėti mobilią telefoną – postsovietinės visuomenės bruožas. Išsiaiškinus, kas tai padarė, būtų svarstoma Licėjaus taryboje ir nuspręsta, ką daryti. Šiaip tokius reikėtų šalinti iš mokyklos.“

Taiigi, gerai pagalvokite, ar verta... Pagaus ir išmes.

Mykolas Kolyta

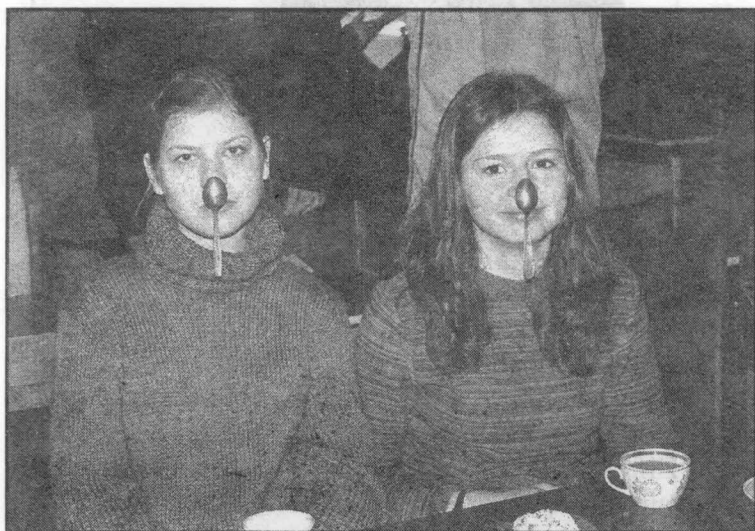
Ne tupykla...

Šiuo metu licėjuje yra trys vietos, kur tūlas licėistas gali tikėtis turiningai praleisti laiką. Tai valgykla, diskotekoms skirtas kabinetas rūsyje ir, priklausomai nuo to, kur vyksta „Jazz pictures“, skaitykla arba menų kabinetas.

Nepriklausomi korespondentai nusprendė išsiaiškinti, koks šių vietų populiarumą

Atlikus visuomenės nuomonės tyrimą, paaiškėjo štai kas:

1. Senato organizuota akcija „Valgykla – ne tupykla“ nesulaukė tokio atgarsio, kokio buvo tikėtasi, nes pagal apklausos rezultatus iš 66 res-

pondentų keli net nepastebėjo vykdomos akcijos. Tik aštuoni apklaustieji pasirodė besą optimistai ir patikėjo jos veiksmingumu. Vis dėlto 56 nusprendė, kad tokias akcijas vertėtų rengti dažniau. Valgyklos darbuotoja sakė nepastebėjusi jokių mokinių elgesio pakitimų, tačiau pritaria panašioms ren-

giniams ir primena, kad (!) tvarka valgykloje priklauso tik nuo mūsų pačių.

2. Vykdydami apklausą sužinojome, kad 26 iš 66 apklaustųjų yra nusprendę propaguoti japonišką gyvenimo būdą ir visiškai ignoruoja diskotekas arba iš idėjos, arba iš meilės jazz'ui. Vis tik daugumai atėjusių patiko netradicinė muzika, skambėjusi paskutiniosios diskotekos metu, ir tik keletas nepritarė tokiems eksperimentams ateityje. Mėgstantys pašnekėti licėistai tuoj pat pažėrė pasiūlymų, kaip pajvairinti diskotekas. Vieni siūlė pasikviesti buvusių licėjaus didžėjų (DJ scorp, DJ toxid), dažniau rengti teminius vakarus, kiti - sumažinti pop ir techno muzikos kiekį. Daug apklaustųjų išreiškė didelį susirūpinimą DJ-ų tolerancijos stoka. Licėistai piktinosi, kad pastarieji „visiškai ignoruoja pasiūlymus ir groja tik jiems patiems priimtina muziką“.

3. Statistika byloja, jog diskotekos licėjuje neatlaikė „Jazz pictures“ konkurencijos. Užsiminus apie šį reiškinį, pasipylė šūksniai: „puiku“, „turbo“, „liuks“, „nuostabu“, „nerealu“, „tegyvuoja“ ir t.t. Priekaištų Jazz'o vakarų rengėjams licėistai neturėjo, tik išreiškė norą dažniau išgirsti žinomesnės ir gyvai atliekamos muzikos. Jauniausioji karta atrodė susirūpinusi maisto stoka (jums galėtų pagelbėti iš namų atsinešti sumuštiniai). Net ir nesilankantys „Jazz pictures“, o tokių buvo vietnetai, gyrė organizatorius už puikią idėją. Linkime ir toliau klestėti!

Tikimės, kad padarysite atitinkamas išvadas ir turiningai praleisite laisvalaikį.

Dalia Sriubaitė

Milda Tylaitė

KINO TEATRE „LIETUVA“

Du angelai, vienas iš Rojaus, kitas iš Pragaro, atvyksta į žemę gelbėti paklydėlę sielą... Tik pabandykit įsivaizduoti, kas gali nutikti, kai tie angelai - dvi jaunos ir žavios būtybės, o ta paklydusi siela - ne mažiau žavus meksikietis boksininkas...

TF1

Komiška drama

Trukmė: 113 min., 2001 m. Ispanij

Rež: AGUSTIN DIAZ YANES

Vaidina:

PENELOPE CRUZ....Carmen

VICTORIA ABRIL.....Lola,

DEMIAN BICHIR....Many

Interviu su keliautoju alpinistu Vladu Vitkausku

Vietoj įžangos

Turbūt visi licėistai žino, jog kartu su jais (2^a klasėje) mokosi neeilinė mergina. Visada linksma ir draugiška Dalia Vitkauskaitė žymi tapo po to, kai pradėjo eiti garbingas Licėjaus senatorės pareigas. Daliai galima pavydėti ne tik užimamo posto, gero charakterio, bet dabar dar ir nuostabaus žmogaus, kurį ji vadina tiesiog tėčiu. Taigi susipažinkime – **KELIAUTOJAS ALPINISTAS VLADAS VITKAUSKAS.**

V. Vitkauskas ant El Tofo kalno Čilėje.

Pradėkime nuo to, kas paskatino Jus tapti alpinistu. Kokia buvo pirmoji pažintis su kalnais?

Galima būtų daug pasakoti. Galbūt labiausiai pastūmėjo vaikystėje perskaityta Norgėjaus Tensingo knyga „Sniegynų tigras“. Tensingas buvo vienas iš pirmų dviejų žmonių, kurie 1953 m. Gegužės 29 d. Pirmą kartą įkopė į Everesto viršūnę. Kaip tik tais metais ir tą mėnesį gimiau aš ...

Kas būtent Jus sužavėjo kalnuose ar toje knygoje?

Knyga tai labai įdomi. Reiktų paskaityti. Turbūt kiekvienas atrastų joje žavių dalykų. Na, o kalnuose... Kalnai yra kitas pasaulis. Šiek tiek nežemiškas. Tačiau pakilti aukščiau dangaus gali ne tik kojom ir rankom save užnešdamas, bet ir nukeliaudamas mintimis.

Kaip Jums atrodo, ar kiekvienas žmogus gali pajusti aistrą alpinizmui, ar reikia kažkokių ypatingų būdo bruožų, charakterio savybių?

Manau, kad žmonių yra tiek daug ir tokių skirtingų, jog visi tikrai negali žavėtis kalnais, tuo labiau kopimu į kalnus. Bet kad kalnuose gali pamatyti, jog pasaulis yra gražesnis negu čia kartais atrodo, tai jau šventa tiesa. Nors iš tiesų tam kalnai nėra būtini. Kurie išmintingi, tie gali ir ant kelmo sėdėdami jaustis tarsi dausose.

Į kokias pasaulio viršukalnes esate įkopęs?

Visų neišvardinsiu – jų buvo daug. O tos pačios žinomiausios – tai aukščiausios visų žemynų viršukalnės. Mokyklose, ypač licėjuje, jas turėtų žinoti (*šypteli*). Iš jų svarbiausia yra – Everestas, kurį vaikystėje žinojau kaip Džomolungmą. Everestas – anglų duotas pavadinimas. Nepale Džomolungma vadinama Sagarmatha.

Teko būti ir Komunizmo viršūnėje, kurios pavadinimas šiuo metu yra pasikeitęs. Ankščiau tai buvo aukščiausia Sovietų Sąjungos viršukalnė (septynių su puse kilometro aukščio). Leisdamasis nuo jo aš kritau iš septynių kilometrų aukščio ir kritau taip smagiai, jog tikrai neturėjau vilties, kad liksiu gyvas. Tad gal ir gerai, jog nebėra to

komunizmo, nes, pasirodo, didelė su juo rizika.

Kaip dabar vadinama ši viršūnė?

Ji buvo ne kartą pervadinta. Iš pradžių vadinosi Stalino viršūne. Kai Stalinas mirė, buvo pavadinta Komunizmo. Dabar ji yra Tadžikijoje ir vadinasi Ismailo samani.

Kuri viršūnė buvo įsimintiniausia, į kurią buvo sunkiausia įkopti?

Žinoma, su Everestu nieko negalima lyginti. O įsimintinų buvo ne viena. Bet vis tiek Everestas turbūt su niekuo nepalyginamas. Juk tai beveik devyni kilometrai aukščio! Yra pripažįstama, kad 7-7,5 kilometrai aukščio yra mirties riba, aukščiau kurios organizme prasideda negrįžtami pakitimai. Jeigu per ilgai tokiame aukštyje užtruksi, net būdamas stipriausiu pasaulio vyru, mirsi. Po kelių dienų ar net valandų.

Kokiose valstybėse apskritai teko pabuvoti?

Daugelyje. Iš įdomesnių: Australijoje, Tailande, Nepale, Tibete, kuris dabar yra Kinijos sudėtyje. Kas čia dar? Aliaskos valstijoje ir dar 25 kitose JAV valstijose. Iš buvusių Sovietų sąjungos respublikų: Tadžikijoje, Kirgizijoje, Turkmėnijoje, Gruzijoje. Na, ir daugelyje kitų.

Gal prisimenate kokių nors kurioziškų situacijų, kurios nutiko Jums lipant į kalnus ar šiaip keliaujant?

Tų situacijų iš tiesų daug. Gal apie kalbas reikėtų prisiminti.

Kiekvieną kartą vykdamas į kokią nors šalį, jeigu joje kalbama ne lietuvių, ne anglų, ne vokiečių ir ne rusų kalbomis, kuriomis susikalbu, stengiuosi išmokti ir to krašto žmonių kalbos.

Nepale buvau šiek tiek pramokęs nepalietišškai. Kadangi prie Everesto gyvena šerpų tautelė, kuri kalba šerpiškai, pramokau ir šios kalbos. Vykdamas į Everesto bazinę stovyklą, pakeliui sutikau vieną šerpą. Jis kažką pasakė, o aš, mokėdamas vos kelis žodžius, atsakiau jam, kas šovė į galvą. Pasirodė,

kad pataikiau, ir jis, matyt, pagalvojo, jog moku jo kalbą. Nudžiugęs šerpas tiek ilgai dudeno man į vieną ausį, kad man net galvą pradėjo skaudėti. Aš pasitraukiau nuošaliau, kad jis prie tos ausies nelįstų. Bet kadangi takas buvo siauras, tai nelabai jau ten prasilenkiau – šerpas apibėgo iš kitos pusės ir vėl pradėjo kalbėti, tik į kitą ausį. Prireikė dviejų valandų, kol aš jam išaiškinau, jog tikrai nemoku šerpiškai, ir kol jo atsikračiau. Jis atsiliko labai nuliūdes. Buvau turbūt pirmas baltasis, davęs pagrindo manyti, jog moka šerpų kalbą.

Y. Vitkauskas ant aukščiausio pasaulio ugnikalnio Ojos del Salado (6893 m) su Lietuvos vėliava (Andų kalnynas)

Tokia, sakyčiau, tragiška kuriozinė situacija nutiko, kai ruošiausi skristi į Antarktidą. Buvome Čilės teritorijoje, Punta Arenas mieste, kuris yra netoli Magelano sąsiaurio. Penkias paras ten laukėme, kol Antarktidoje nurims vėjai, kad galėtume išskristi. Mums besėdint ant kuprinių, į Antarktidą iš Punta Arenos išskrido kanadiečių lėktuvėlis su keturiais lakūnais ir pirmo piloto tėvu. Jie iš tikrųjų nuskrido, tačiau jiems dar reikėjo perskristi į kitą bazę. Kaip tik lėktuvui bekylant, vėjo gūsis bloškė jį į ledkalnį. Lėktuvas sudužo ir sudegė. Žuvo visi žmonės. Kadangi bloga naujiena žiniasklaidai yra pati geriausia, tai ją kaipmat visi pasigavo ir jau sekanti dieną pranešė Lietuvoje. Viena iš mūsų žurnalistų televizijos žurnalistų, žinodama, jog maždaug tuo metu turiu skristi ir aš, nutarė, kad lėktuvai skraido ne taip jau dažnai, ir pranešė per žinias apie lėktuvo katastrofą. Nuo savęs ji dar pridėjo, kad tuo lėktuvu turėjęs ar galėjęs skristi ir Vitkauskas. Galima tik

įsivaizduoti, kaip turėjo strodyti tokia žinia namiškiams ir giminėms, kai jie ją išgirdo. Laimei, aš, dar nežinodamas apie katastrofą, paskambinau kolegoms į darbą. Pirmas jų klausimas buvo: „Tai ką, tu gyvas?“ - atsakiau, kad jei skambinu, tai, matyt, gyvas.

Ar netraukia Jūsų kokie nors kiti netradiciniai pomėgiai, pvz., šuoliai parašiu?

Traukia, bet tai – per didelis malonumas, kurio kol kas sau leisti negaliu, nes nebelieka laiko. Taip pat traukia sklandymas, burlentė.

Bet Jūs bandėte šokti parašiu?

Ne. Tik be parašiu. Kiek teko šokinėti, visi šuoliai buvo be parašiu: ir nuo smėlio krūvos, ir nuo šiaudų, ir nuo kokios uolos... Šokinėti teko daug. Nuo vaikystės.

Sakoma, kad kopimas į kurią nors iš aukščiausių pasaulio viršukalnių yra sunkiausias fizinis darbas.

Ar jausmas, kurį pajunti, kai pasieki tikslą, atperka vargus?

Žinoma, ne. Jeigu taip būtų, visi pasileistų į viršūnes. Negalima lyginti – viršūnės labai skirtingos. Labai svarbu, kokio aukščio yra viršūnė. Viena yra kokie nors Tatrai, Alpės, visai kas kita yra Himalajų milžinai. Svarbiausia kalnuose nenumirti, svarbiausia suprasti, kiek gali, kada geriau sustoti, kada grįžti. Jausmas pasiekus viršūnę priklauso nuo to, kiek teko išgyventi ir kokiom sąlygom kopei. Taip, būna akimirku, kada jautiesi tikrai kaip danguj. Jaunas būdamas galvodavau, kad jei įkopčiau į Elbrusą (tai aukščiausias Kaukazo kalnas), galėčiau ir numirti. Bet paskui, kai įkopiau, mirti visai nesinorėjo. Norėjosi į dar aukštesnes viršūnes.

Ar visa alpinizmo romantika sutelkta į tą akimirką, kai pasieki viršukalnę? O gal romantika slypi pačiame kopime?

Žinoma. Kai darbą padarai, prasmės nebelieka. Prasmė yra kopime. Viršūnė yra finišas, ir tiek. Tik norėčiau pabrėžti, kad kalbant apie šituos dalykus negalima apsisistoti ties alpinizmu. Alpinizmo elementų buvo, bet tai ką dariau kalnuose, nebuvo vien tik alpinizmas ir aš nesu tik alpinistas. Jeigu tituluotumėte, tai reikėtų sakyti: keliautojas alpinistas. Alpinizmą galima pridėti, kad būtų aiškiau. Tačiau tai, ka man davė kelionės po kalnus ir ką ten atlikdavau, buvo svarbiau negu tai, ką atlieka alpinistai siaurąja prasme.

Ar žiūrint filmus apie alpinizmą Jūsų neima juokas?

Ar juose atspindima tikra alpinistų dalia?

Šiaip filmų apie alpinizmą nelabai žiūriu, ypač tų, kurie rodomi kino tetruose, kurie yra modernūs. Prieš metus draugai, kalbėdami apie filmą „Vertikali riba“ mane klausinėjo: „Na, kaip tu nematei tokio filmo?“. Pažiūrėjau. Ir daviau sau žodį, jog daugiau tokių filmų nežiūrėsiu. Absurdas. Didele dalimi tai yra absurdas. Ypač amerikietiški. Rusiškų esu matęs labai neblogų.

Kokie bė Jūsų alpinistai lietuviai yra žymesni?

Mūsų alpinizmo pradininkai: Akstinas, Vosilijus, Mieliauskas (žuvo 1959 m., kopdami į Diktav viršūnę Kaukaze). Ir Dainis Makauskas, kuris žuvo 1990m. nenusileidęs nuo Daulagirio viršūnės Himalajuose.

Ar daug pasaulyje alpinisčių moterų?

Kopiančių į kalnus yra, bet į sudėtingiausias viršūnes – ne taip jau dažnai ir aš manau, kad tai ne moterų užsiėmimas. Net ir daugumai vyrų tai – ne jų vieta. Tą patvirtina žūtys ir nelaimės, kurios atsitinka. Visos jos būna dėl mūsų kaltės. Jei man atsitiko nelaimė, vadinasi, aš buvau nepasiruošęs, neišmaniau arba kažką dariau nemokėsiškai. Tai yra nuodėmė. Aš neturėjau teisės lipti į tą maršrutą ir elgtis taip, kaip elgiausi. Jeigu jau prieini tą ribą, kur rizikuoji, kur nežinai, kaip baigsis, turi sustoti ir grįžti. Iš mano bičiulių, su kuriais kopiu į kalnus, yra virš trisdešimt iš ten negrįžusių. Tai vis pačių klaidos.

Ar verta kopti į kalnus?

Kaip kam. Tiems žmonėms, kuriems tai yra užsiėmimas, darbas, kuriems tai nesukelia rūpesčių – tiems, žinoma, kopimas yra palaima. Tačiau jeigu kopimas sukelia barnius, nesusipratimus, geriau nekišti savo nosies.

Dabar pakalbėkime apie visai neseniai įvykusią Jūsų vadovaujamą ekspediciją Čilėje Ignoto Domeikos ekspedicijų keliais.

Kaip gimė mintis surengti šią kelionę?

Gimė seniai, nes, besidomėdamas kelionių pasauliu, nekasdieniškom kelionėm, nekasdieniškais žmonėmis, supratau, kad Ignotas Domeika buvo tikrai neeilinė asmenybė. Jis kilęs iš Lietuvos, tačiau čia praktiškai nežinomas. Todėl paskutiniu metu tai atrodė svarbiausias darbas, kurį galėjau ir turėjau padaryti.

Ekspedicijai pasiruošti buvo ne taip paprasta. Pirmąją medžiagą buvau surinkęs prieš šešerius metus. Paskutiniaisiais metais ją rinkau beveik visą laiką. Ir tai dar trūko laiko pasiruošti.

Ekspedicija buvo mokslinė tiriamaoji – viršūnės buvo tik pakeliui (pavyko įkopti ir į aukščiausią pasaulio ugnikalnį).

Kas dalyvavo šioje kespedicijoje?

Savo srities profesionalai: architektas, Vilniaus Gedimino technikos universiteto profesorius Jonas Anuškevičius, taip pat geologas, fizikos mokslų daktaras, Vilniaus universiteto docentas Gediminas Motuza ir televizijos operatorius Vytas Jankevičius.

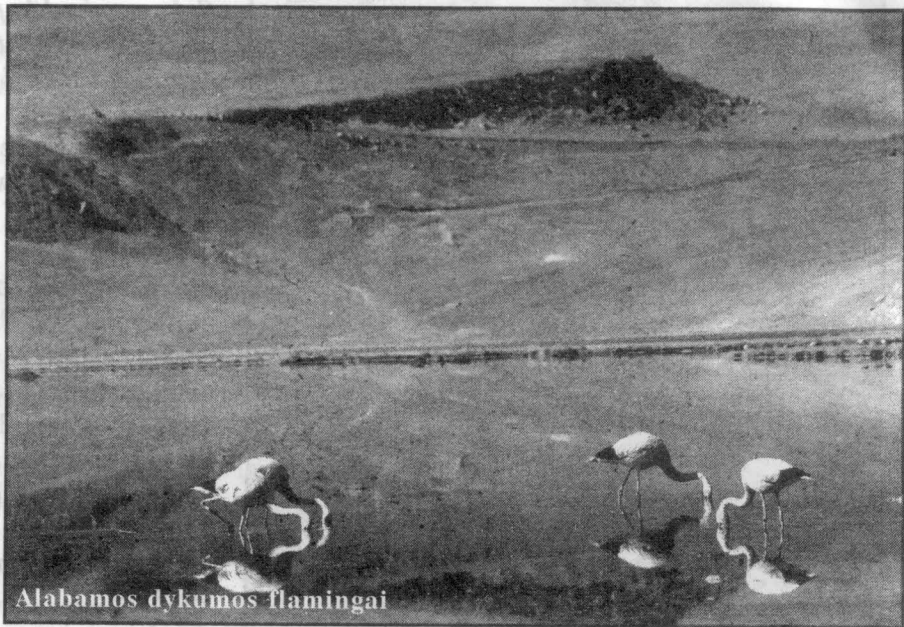
Kiek laiko Jūs keliavote ir ar pamatėte ir nuveikėte tai, ką planavote?

Manau, kad įvykdėm daugiau negu šimtą procentų to, ką planavome. Tačiau I.Domeikos darbų palikimas yra toks, kad per tas keturias savaites, kurias išbuvo Čilėje, vis tiek nesugebėjome visko aprėpti. Į Lietuvą parvežėme svarbiausius dalykus: užfiksavome vietas, kurios susijusios su I.Domeika, jo ekspedicijų maršrutais ir moksliniais tyrimais, parvežėme geologinės medžiagos, daug kitų įdomių faktų ir ... šiek tiek nuotykių.

Kokį įspūdį Jums paliko Čilė, tenyškčiai žmonės, gamta?

Patį šilčiausią. Ne tik dėl temperatūros - žmonės Čilėje labai draugiški ir malonūs. Jaučiausi daug geriau negu Lietuvoje.

Gamta... Apie Andus dar prieš šešetą metų, grįžęs

Alabamos dykumos flamingai

po įkopimo į Akonkagvą, sakiau, kad tai yra spalvingiausi kalnai, kokius teko gyvenime matyti. Dabar mačiau dar spalvingesnius.

Kokie Jūsų artimiausi planai? Gal vėl ruošiatės kur nors išvykti?

Tikiuosi, kad kai Jūsų laikraštis pasirodys, skrisiu į Nepalą ir Tibetą. Kelionė turėtų būti iki balandžio 30 dienos. Ši kelionė buvo suplanuota dar rudenį, tačiau dėl tam tikrų pasaulio beprotysčių turėjome ją atidėti. Tikiuosi, kad per likusį iki kelionės laiką nieko neatsitiks (tris kartus nusispjovė per kairį petį).

Ar didžiuojatės savimi?

Žinoma, ne. Tai būtų visų darbų pabaiga.

Ačiū už pokalbį.

P.S. Visi, norintys išsamiau susipažinti su I.Domeikos asmenybe, kreipkitės į šio interviu autorę. Ji Jums paskolins Liucijos Armonaitės straipsnį apie Čilėje puikiai žinomą mūsų tautietį. (dėkoju už pagalbą pokalbį surengusiai Daliai ir reikalingos įrangos paskolinusiai Beatričiai.)

Indrė Zapolskytė

Viltys ir vilionės

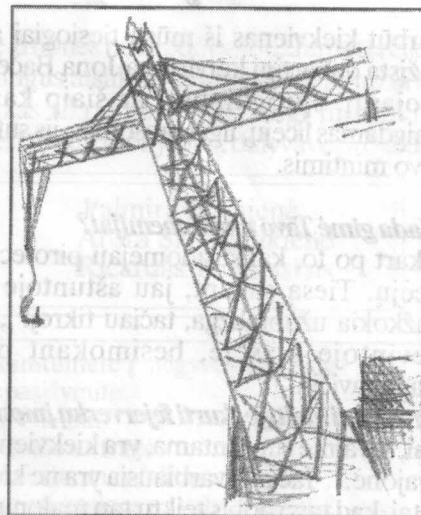
Praėjo Kalėdos, Velykos, prasidėjo ledonešis, o Karolio Vaitonio iš trečiosios A rinkiminiai pažadai taip ir liko tik popieriuje. Neteko dar man matyti nei įžymiojo turtingojo dėdės, KURIS GALETŲ NUPIRKTI NORS VIENĄ ODINĮ PRIPUČIAMĄ KREPŠINIO KAMUOLĮ, SU KURIUO BŪTŲ ĮMANOMA ŽAISTI KREPŠINĮ PER FIZINIO LAVINIMO PAMOKAS! - (pvz. už 50lt. iš „Rimi“, pone Direktoriau), nei krano, kuris turėjo perkelti licėjaus moksleivius per judrią Ozo gatvę... Pažadai ir liko pažadais. O vaikinai per debatus rimtai atrodė, netgi apsaugą pasisamdęs turėjo. Man vėliau kažkas sakė, kad ten visai ne apsauga buvo, o „ereliai“ iš Žemynos. Va kaip. Ir vis labiau pradedu tuo tikėti...

Laukiau ir licėjaus kiemelio pertvarkymo. Žadėjo baseiną įrengti. Ir ne bet kokį, modernų, su povandeniniais laivais. Man tai ir akvariumo, terariumo ar delfinariumo užtekty, bet net ir šito jis dėdės negalėjo paprašyti. Ak, kaip

greitai pamirštami eilinių rinkėjų menki poreikiai. Sudužo ir viltis ant licėjaus stogo išvysti paukščių žiedavimo stotį, o ypač šiuo metu, kai toks dalykas licėjui reikalingas kaip oras ir vanduo. Pamenu, dar lapkritį vis nekantraudamas klausinėjau: „ar jau greitai, ar greit jau bus stotis?“. Tada prasidėjo paukščių migracija, paskui baigėsi paukščių migracija... O aš buvau sukaukęs net du kupinus maišus lesalo. Pasijutau kvailio vietoje, tiesą sakant, buvau tiesiog sutryptas.

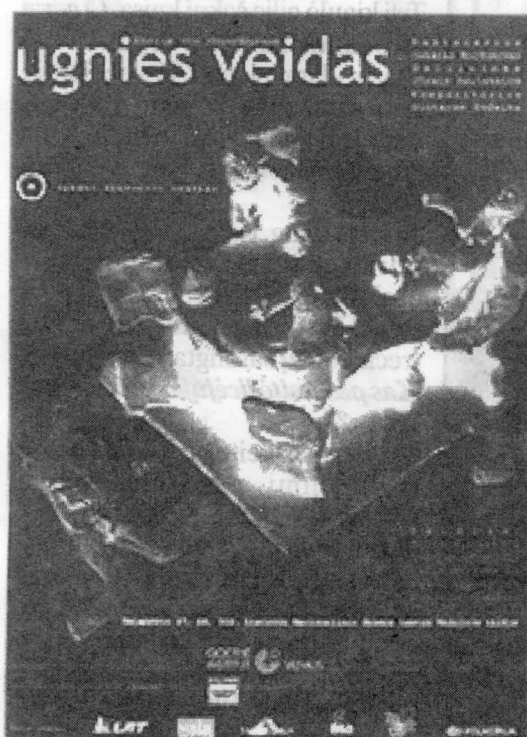
Man asmeniškai be viso kito buvo pažadėtas eskalatorius iki valgyklos... Taip ir mačiau aš jį – kaip savo ausis. Jeigu jau neišgalėjo eskalatoriaus, tai galėjo bent mažutį 15 vietų stiklinį liftą įrengti – juk nebūtų taip labai sunku. Tai kaip dabar jaustis, kai nei eskalatoriaus, nei lifto nėra?

Deja, nebuvo išpildytas ir pats realiausias bei mieliausias pažadas licėistams – Senvagė nebuvo nukelta į Baltupius. Tada į mano galvą iššovė mintis, kad būsimasis senatorius per debatus

tik šiaip sau visas tas gėrybes žadėjo, tiesiog rinkimus laimėti norėjo ir tai tebuvo gudrios rinkiminės vilionės lengvatikiams. Betgi kai kuriais dalykais juokauti nedera. Gal ir tiesą vis dėlto per karnavalą sakė Gediminas, kad nei Karolio dėdės, nei Kalėdų senelio nėra. Bet aš tikrai žinau, kad Kalėdų Senelis yra. Tai kaip čia dabar? O gal Karolio dėdė ir yra Kalėdų Senelis? O gal didysis Kalėdų stebuklas dar įvyks?

Mykolas Kolyta

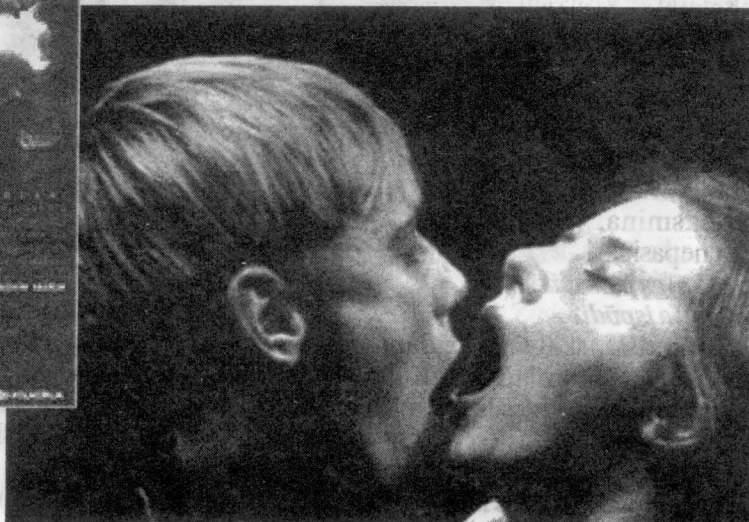

Marius von Mayenburg
UGNIES VEIDAS
Premjera: 2000-04-17

REŽISIERIUS - Oskaras Koršunovas
SCENOGRAFE - Jūratė Paulėkaitė
KOMPOZITORIUS - Gintaras Sodeika
VAIDINA:
KURTAS - Gytis Ivanauskas
MOTINA - Dalia Brenčiūtė
OLGA - Rasa Samuolytė
PAULIS - Dainius Gavenonis
TĖVAS - Remigijus Vilkaitis

OSKARO KORŠUNOVO TEATRAS

Žymiausias licėjaus unabomberis

Turbūt kiekvienas iš mūsų tiesiogiai ar netiesiogiai pažįsta dabartinį ketvirtoką Joną Bačelį - dainuojantį, grojantį, sprogdinantį ar šiaip kažką kuriantį. Baigdamas licėjų, ilgai prašomas, jis sutiko pasidalinti savo mintimis.

Kada gimė Tavo meilė chemijai?

Iškart po to, kai susidomėjau pirotechnika, atėjus į licėjų. Tiesą sakant, jau aštuntoje klasėje buvo kažkokia užuomazga, tačiau tikroji „filija“ atsirado devintoje klasėje, besimokant pas mokytoją Lagunavičių.

Ar nežadi ateityje įkurti fejerverkų įmonės?

Tai, savaiame suprantama, yra kiekvieno pirotechniko svajonė... Tačiau svarbiausia yra ne kiek firmų turėsi, o tai, kad tavo hobis teiktų tau malonumą. Noriu būti laisvas pirotechnikas, kuriam profesija teikia ne pelną, o moralinį pasitenkinimą.

Koks buvo linksmiausias sprogimas?

Visi sproginiai, kurie sprogsta ar suveikia, visuomet būna labai linksmi. Tai yra neapsakomas jausmas, nesulyginamas su niekuo kitu. Dėl to aš tuo ir užsiimu. Žinoma, būna nesmagu, kai kas nors nepavyksta. Nors, antra vertus, tuomet gali išsiaiškinti, kur buvo gedimo priežastis, o tai veda prie atradimo džiaugsmo. Iš blogo gimsta gera, iš gero gimsta bloga.

Cheminė svajonė...

Neturiu cheminės svajonės. Kai kas sako, kad svajonės yra vien tik cheminiai virsmai. Tai netiesa, dėl to ir cheminės svajonės nėra. Galbūt norėčiau daugiau laiko skirti eksperimentams.

Kada ir kur Tau patinka dainuoti?

Aš dainuoju visur, bet dažniausiai to nepastebiu. Tai būna iš plaučių gelmių sklindantys garsai. Dažniausiai tai pastebi mano draugai ir pasako man: „nutilk!“. Tuomet susimąstau, ar tikrai gerai taip daryt.

Kaip nenorėtum dainuoti?

Dainuoju tuomet, kai man patinka, ir nemėgstu to daryti per prievartą ar net prašomas.

Kokie Tavo slapti pomėgiai?

Jau seniai nebeslapti... Visus jau išsiaiškino... Namuose mėgstu šokti džigą nuogas ant palangės, mušdamas džambą...

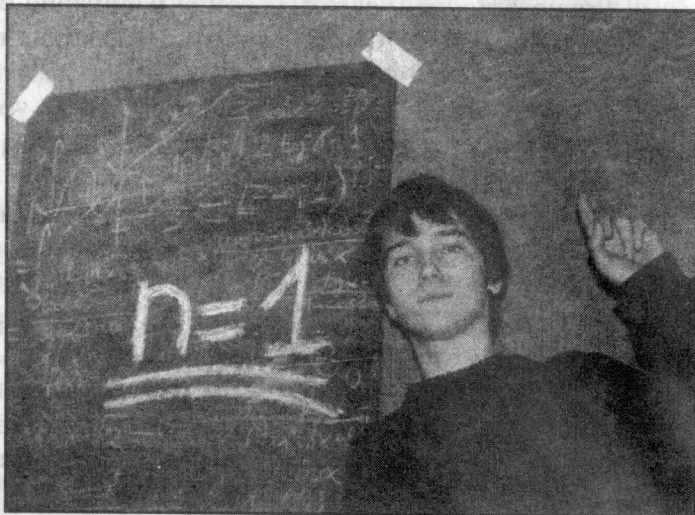
Ar mėgsti rizikuoti?

Taip. Be rizikos žmogaus gyvenimas būtų labai liūdnas. Tik rizika jį pralinksmina. Nerizikuosi – nieko nepasieksi.

Kokią paskutinę knygą perskaitei?

Kuri paliko giliausią įspūdį?

Propaguoju novatorišką skaitymo būdą: vienu metu skaitau 5-6 knygas. Po 20 puslapių A. Kamiu „Maro“ imu Kortasaro „Žaidžiamie klases“, kai šis atsibosta, skaitau Markesą. Toliau iš eilės eina „Dievo namai“, „Bendroji ir neorganinė chemija“ ir t.t. Taip procesas labai išsitiesia, bet suminis efektas labai geras.

Vieną dieną Tave buvo galima pamatyti su sijonu. Kur jis dingo?

Sijonas buvo indikatorius, parodantis mūsų tūlų licėistų kritiškumą ir tolerantiškumą. Tas indikatorius atliko savo darbą ir aš jį padėjau atgal. Sijonas yra pusiau mano, pusiau vienos licėistės merginos (mums jį padovanojo per pusę). Užsisegęs sijoną supratau, kokios merginos pasiaukojančios ir net iš dalies nelaimingos, nes su juo iš tikrųjų yra labai nepatogu: sunku lipti laiptais, sunku bėgioti, šalta, pučia vėjai, skersvėjai, visi kilnoja. Aš tikrai pradėjau jas labiau vertinti.

Ar esi ką nors nuo ko nors išgelbėjęs?

Esu kai kuriuos žmones išgelbėjęs nuo buvimo pamokose.

Iš pažiūros atrodo labai geras žmogus. Ar esi padaręs ką nors negero?

Tyli kaulė gilią šaknį knisa. O gerai atrodantis žmogus visada savyje „kartų įdarą“ slepia. Aš – ne išimtis. Paprastai apie žmogaus blogus darbus reikia klausti jo draugų...

Koks labiausiai nudžiuginęs įvykis licėjuje?

Jų labai daug. Kai tik pavyksta koks nors renginys, visuomet labai apsidžiaugiu. Džiūgauju netgi porą dienų. Vienas iš jų buvo, pavyzdžiui, trečiakursių surengtas šimtadienis.

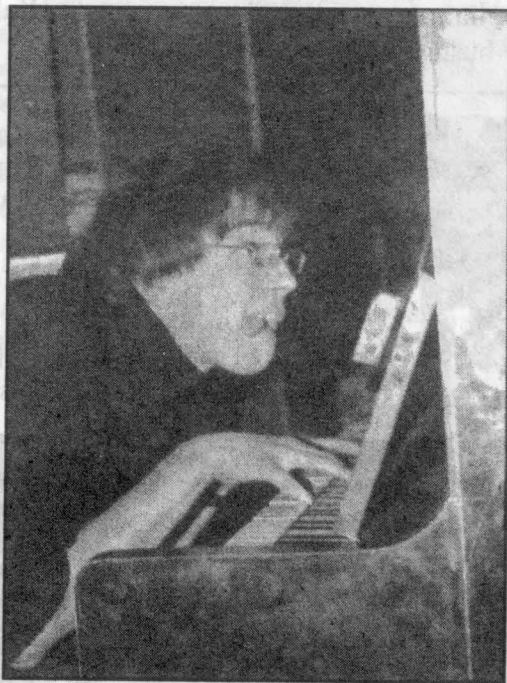
Kas pasikeitė licėjuje per ketverius metus?

Manau, pasikeitė ne jis, o aš. Kartu su manimi pasikeitęs mano vertinimo požiūris pakeitė ir licėjų. Turiu pasakyti, kad trečiame kurse licėjus atrodo gražiausias. Pirmame jis būna baugus ir svetimas. Antrame jaukus ir šiltas, o ketvirtame truputį atsibodęs.

Ar negaila palikti licėjų?

Labai gaila. Aš jau dabar verkiu. Tik labai kruvinom sielos ašarom, kurių kiti nemato, bet iš tikrųjų mano širdis paplūdusi skausmu.

Šnekejosi ir užrašė Augustė Rukšėnaitė

... ar gerai pažįstate savo mokytojus?

Taigi mokytojų licejuje ištis daug, bet ar gerai jūs juos pažįstate? Štai pateikėme keletą mokytojų atsakymus į klausimus, o jūs pabandykite pagal tai juos atpažinti.

Pirmieji tai padarę žmonės bus apdovanoti. Jums tereikia jūsų manymu teisingus atsakymus atnešti Mykolui arba Malūnui(2c). Prizas tikrai vertingas, taigi miklinkite smegenis ir sėkmės! O štai mokytojai, dalyvavę projekte:

Linoreta Bertašiūtė
Algis Sįndaravičius
Alma Čekauskienė

Dalia Račkauskienė
Alyda Daulenskienė
Algirdas Verseckas (/)

Palmira Bitinienė
Aušra Skardžiukienė
Ričardas Jankauskas

Klausimai:

1. Mėgstamiausias valgis.
2. Nemėgstamiausias valgis.
3. Mėgstamiausias gėrimas.
4. Ką geriausiai mokate gaminti?
5. Ką geriate iš ryto?
6. Ką su savimi pasiimtumėte į negyvenamą salą?
7. Savybė, kuria nepasižymite.
8. Mėgstamiausia TV laida.
9. Mėgstamiausias žodis ar frazė.
10. Mokiniam mažai žinomas faktas apie jus.
11. Kas svarbiau : keisti kojines ar valytis dantis?

1.

1. Saldumynai.
2. Pieniška daržovių sriuba.
3. Vanduo.
4. Saldumynus.
5. Kavą.
6. Gerą nuotaiką.
7. Mokėti gyventi čia ir dabar.
8. „Kūrybos metas”.
9. Kiekvienas reiškinys turi dvi prasmes.
10. Aš ir toliau jį slepiu.
11. Jei prie jūros, valytis dantis.

2.

1. Bananai + šokoladas.
2. Virti lašiniai.
3. Kava.
4. Airišką kavą.
5. Arbatą.
6. Puodelį.
7. Kartais mokėti pasakyti „ne”.
8. „Baltojo katino svetainė”, „Kareiviški batai”.
9. Eik šikt (sakė, kad čia paslaptis, todėl niekam neišduokit).
10. Dainavimas chore.
11. Abu vienodai smirda.

3.

1. Bulvės + žuvis.
2. Šutintas pienas.
3. Kavą.
4. Žuvį.
5. Kavą.
6. Veidrodėlį.
7. Nemoku groti gitara, nors norėčiau.
8. „Lietuvos ryto televizija”, „Panorama”.
9. Babaužis.
10. Nemėgstu šalčio, bet myliu Šiaurę.
11. Žiemos žygyje nei tas nei tas nesvarbu.

4.

1. Cepelinai.
2. Varškė.
3. Alus.
4. Keptą vištą.
5. Arbatą.
6. Gerą knygą.
7. Punktualumas.
8. „Kas? Kur? Kada?”.
9. Tauta nepažįstanti istorijos lieka vaikais.
10. Jau seniai turiu teises, bet neturiu automobilio.
11. Žmogus turi kvepėti iš visų pusių.

5.

1. Saldumynai.
2. Aštrus maistas.
3. Vanduo.
4. Nu ką aš jums čia pasakysiu... nieko nepasakysiu.
5. Žalią arbatą.
6. Dantų šepetėlį.
7. Ryžtingumas.
8. „Popietė su Algimantu Čekuoliu”.
9. Chebrytė.
10. Pamišusi dėl gėlių.
11. Ir tas ir tas labai svarbu.

6.

1. Mėsa.
2. Pieniška sriuba.
3. Sultys.
4. Iškeptą ką nors pašildyt.
5. Nieko.
6. Tranzistorių kokį, kad ryšys būtų.
7. Sveikas gyvenimo būdas.
8. Žinios.
9. Dešimtukas.
10. Gėlių daug turiu.
11. Dantis valytis, nes kojines ne tokios brangios.

7.

1. Šaltibarščiai.
2. Svogūnai.
3. Kava.
4. Keptą karpį.
5. Vandeni ir kavą.
6. Vandens.
7. Kantrybė.
8. „Panorama”, „Snobo kinas”;
9. Blemba.
10. 25 metus plaukioju baidare.
11. Neiškirčiau nė vieno.

8.

1. Saldumynai.
2. Akmuo.
3. Vanduo.
4. Virti bulves.
5. Arbatą.
6. Daug maisto.
7. Saikingumas.
8. „Būtovės slėpiniai”.
9. Nemalkit šūdo.
10. Nėra lietuvis.
11. Svarbiausia kas vakarą, kai valaisi dantis, keisti kojines.

9.

1. Tortas.
2. Pieniška ryžių sriuba.
3. Greipfrutų sultys.
4. Žuvį farširuoti.
5. Kavą.
6. Skystį nuo uodų.
7. Norėčiau viską daryti laiku.
8. Žinios.
9. Sakė, kad mokiniai žino.
10. Neišduosiu.
11. Visiems duodu pirmenybę.

Teisingi atsakymai bus paskelbti kitame numeryje, o geriausiai ir greičiausiai mokytojus atpažinęs moksleivis, kaip jau minėjome, bus apdovanotas.

Mykolas ir Malūn

Horoskopas balandžiui.

Blogas ženklas: nusilaužti koją; netyčia suvalgyti sąvaržėlę; iškristi iš televizijos bokšto kavinės per langą; kišti dvišakę šakutę į rozetę; numesti kovinę granatą nuo lentynos; bėgioti magistrale Vilnius-Kaunas užrištomis akimis bei surištomis rankomis.

Geras ženklas: išlošti aukso puodą; suvalgyti juodosios ikros; išvykti į kruizą; spėti į troleibusą; jei užčiuopiate savo pulsą; važiuoti Mercedes Marija Turbo Krysa 600000 GTI markės automobiliu.

Žvilgsnis į priekį: kitą pirmadienį bus pirma savaitės diena; artimiausias rytas – puiki proga papusryčiauti; labai įmanoma, kad per dvi savaites gims mergaitė.

Malun

Lenkiška dieta

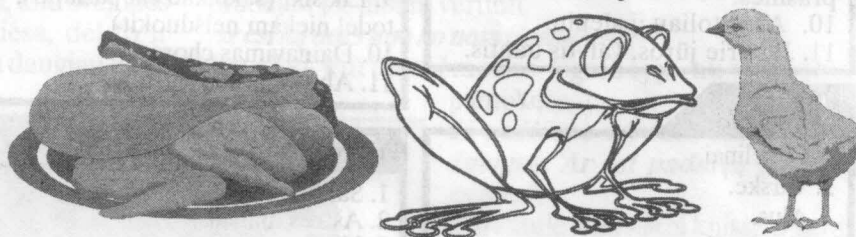
Pjausnys: ką tik nupeštą balandį pamerkti šaltam vandeny. Išėmus iš šalto vandens užpilti katštu, palaikyti kelias minutes, nupešti šerius, nuskusti, kad neliktų nė mažų plaukučių, viską daryti atsargiai, odelės nesužaloti. Visą balandį ištrinti miltais ir pasvilinus nuplauti. Perpjauti pilvą, išimti vidurius. Gerai išmazgoti iš vidaus ir iš viršaus. Išimti visus kauliukus be galvos ir kojų. Prikimšti bet kokio įdaro.

Garnyrui: Imate balandį, nupešate. Plunksnas persijoti ir supilti į verdantį vandenį. Vieną kartą užvirinti, per koštuvą nusunkti, dėti į karštą pieną ir išmaišyti.

Desertui: Agrastų tyrė. Pririnkti dar neprisirpusių agrastų, pridėti pilną prikaistuvį, užpilti vandeniu, kiek tilps arba daugiau. Virti, kol suvirs. Supilti ant sieto. Kai sunka nuvarvės, uogas per sietą pertrinti, sudėti į bonkes ir gerai užkimšus užsmaluoti arba užvirinti. Laikyti smėlio dėžėse (arba ne) suguldytus (arba ne).
Geriau nevalgyti.

Malun

Surask 10 skirtumų

SKELBIMAI

Parduodu gerą mažai naudotą gitarą (6 stygos, plieninės). Kaina ~50 Lt. Taip pat parduodu Siemens S16 mobilų (geras 40 Lt.) Justas Čepulėnas 2c

Ieškau pagalbos. Atsilyginsiu su nuolaida. Kreiptis į Uršulą!!!

Parduodu apynauję labai geros kokybės Kuprinę – „Campus Tibet“. Talpa – 70l. Geros kokybės medžiaga ir patogi nugaros sistema. Pradinė kaina 230Lt. Kreiptis į J. Buroką 3d. Rašyti Burokas2001@takas.lt

Čia gali būti ir jūsų skelbimas

Jei norite čia pamatyti savo skelbimą (iki 20 žodžių), tai parašykite jį ir atneškite Mykolui arba Malūnui į 2c.

Spausdinsim viską, kur nėra keiksmazodžių!!!

Čia gali būti ir jūsų skelbimas
Čia gali būti ir jūsų skelbimas
Čia gali būti ir jūsų skelbimas
Čia gali būti ir jūsų skelbimas
Čia gali būti ir jūsų skelbimas
Čia gali būti ir jūsų skelbimas
Čia gali būti ir jūsų skelbimas
Čia gali būti ir jūsų skelbimas
Čia gali būti ir jūsų skelbimas
Čia gali būti ir jūsų skelbimas
Čia gali būti ir jūsų skelbimas
Čia gali būti ir jūsų skelbimas
Čia gali būti ir jūsų skelbimas
Čia gali būti ir jūsų skelbimas
Čia gali būti ir jūsų skelbimas
Čia gali būti ir jūsų skelbimas
Čia gali būti ir jūsų skelbimas
Čia gali būti ir jūsų skelbimas
Čia gali būti ir jūsų skelbimas
Čia gali būti ir jūsų skelbimas

KRYŽIAŽODIS

Vertikaliai: 1. Statinė pagal ežiuką. 3. Teksto stulpelis.

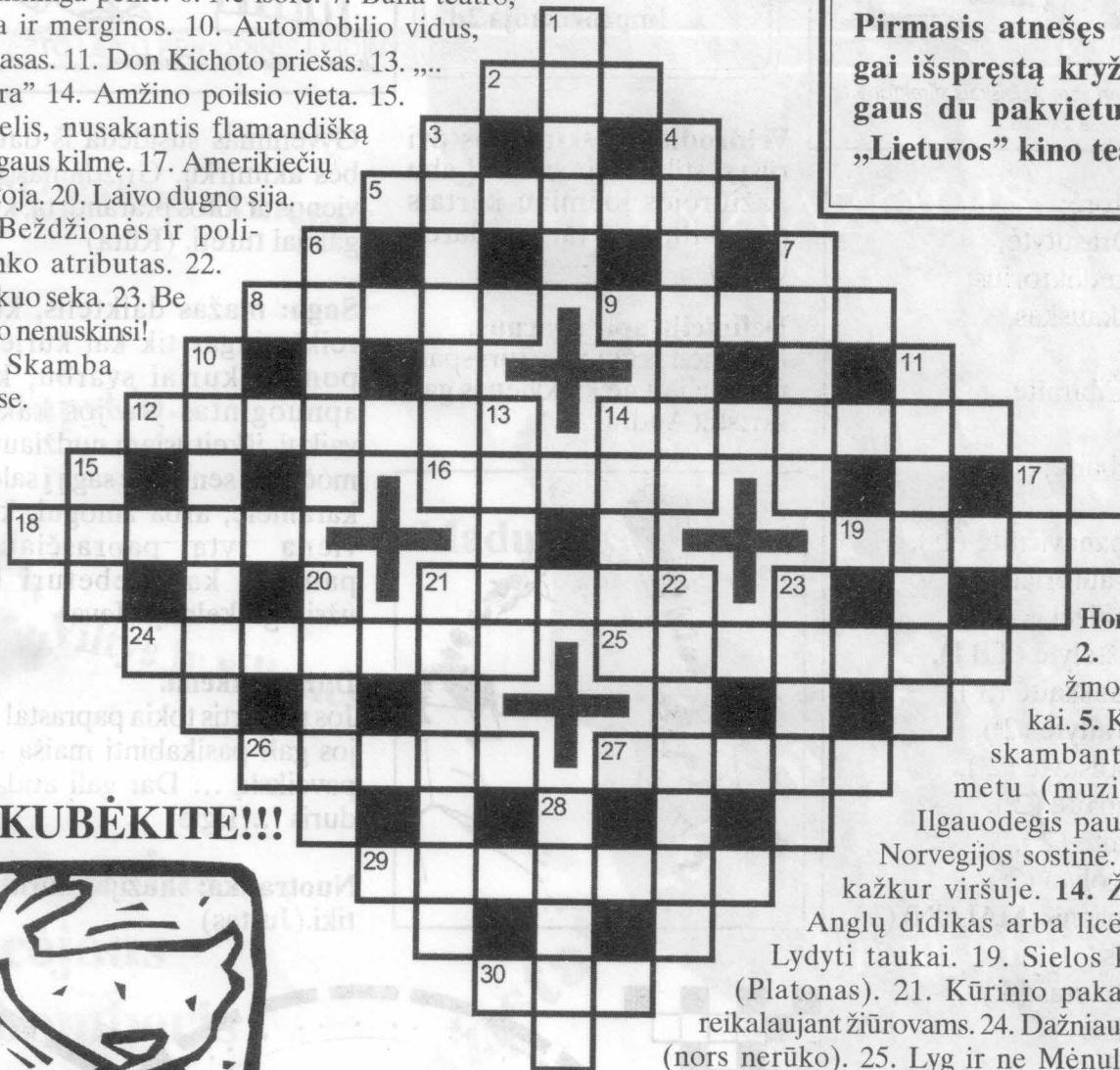
4. Miškinga pelkė. 6. Ne išorė. 7. Būna teatro, būna ir merginos. 10. Automobilio vidus, karkasas. 11. Don Kichoto priešas. 13. „... ir jūra“ 14. Amžino poilsio vieta. 15.

Žodelis, nusakantis flamandišką žmogaus kilmę. 17. Amerikiečių rašytoja. 20. Laivo dugno sija.

21. Beždžionės ir policininko atributas. 22.

Kas kuo seka. 23. Be kirvio nenuskinsi!

28. Skamba lūpose.

Pirmasis atnešęs teisingai išspręstą kryžiažodį gaus du pakvietimus į „Lietuvos“ kino teatrą.

Horizontaliai:

2. Adomo žmona rusiškai. 5. Keli garsai,

skambantys vienu metu (muzikoje). 8.

Ilgauodegis paukštelis. 9.

Norvegijos sostinė. 12. Kabo

kažkur viršuje. 14. Žuvis. 16.

Anglų didikas arba licėistas. 18.

Lydyti tukai. 19. Sielos kalėjimas

(Platonas). 21. Kūrinio pakartojimas,

reikalaujant žiūrovams. 24. Dažniausiai rūksta

(nors nerūko). 25. Lyg ir ne Mėnulyje rastas

cheminis elementas ... 26. Kalba visomis pasaulio

kalbomis. 27. Indas vandeniui nešti (tautosaka). 29. Jo skrydis į eglę man kažką primena ... 30. Antilopė.

PASKUBĖKITE!!!

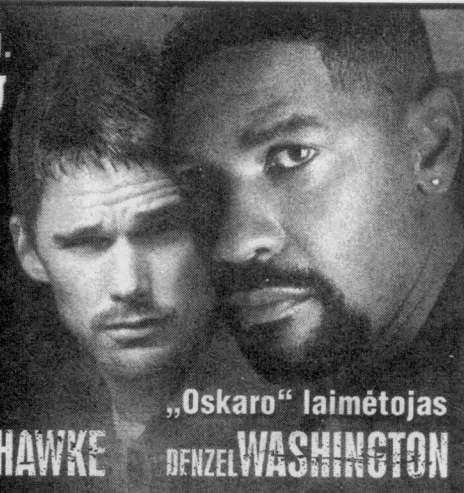

Nuo balandžio 12 d.

IŠBANDYMŲ

DIENA

TRAINING DAY

ETHAN HAWKE

„Oskaro“ laimėtojas

DENZEL WASHINGTON

Peržengti ribą pavojinga, bet kur kas pavojingiau, kai tą ribą peržengia įtakingas policininkas...

WARNER BROS/2001 m.

Kriminalinis veiksmo trileris

Trukmė: 117 min

Rež: Antoine Fuqua

Vaidina:

DENZEL WASHINGTON

ETHAN HAWKE

SCOTT GLENN

Vadovėlis 10 kl.:
Definicija – glaustos formos vaizdingas originalus kokio nors dalyko (ar asmens) nusakymas ar paaiškinimas.

Improvizuoja 2d

Vyr.redaktorė:
 Barbora Drąsutytė,
 techninis redaktorius:
 Vilius Rutkauskas,
 stilistė:
 Gabrielė Čibiraitė,
 fotografė:
 Dalia Sriubaitė;
 reklama:

Giedrė Apanavičiūtė (1^d),
 straipsnių autoriai:
 Romas Chaleckis (4^a),
 Irena Rakštelytė (TB I),
 Asta Bastauskaitė (3^c),
 Julija Tauraitytė (2^a),
 Indrė Zapolskytė (2^a),
 Dalia Šriubaitė (2^c),
 Milda Tylaitė (2^c),
 Mykolas Kolyta (2^c),
 Tomas Janulionis (MALUN) (2^c),
 kryžiažodis:
 Stepas Toliautas (3^c),
 klaidas taisė:
 Asta Karaliūtė.

Laikraštis leidžiamas Vilniaus licejuje ir platinamas jo bendruomenės nariams.

Redakcijos nuomonė ne visada sutampa su straipsnių autorių nuomone.

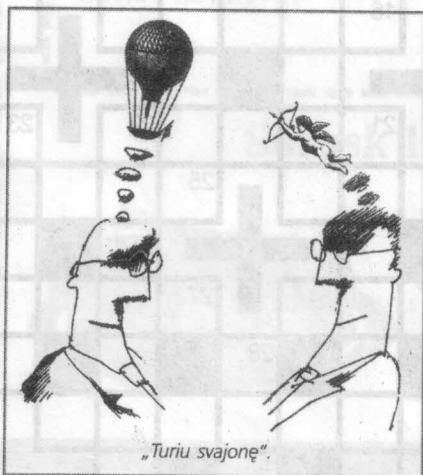
e-mail: andai@licejus.lt

spausdino spaustuvė:

Veidrodis: jų skiriamos dvi rūšys: stiklinis ir sielos. Į abu pažiūrėjęs idėmiau kartais pasigaili, kad taip padarei. (Ieva)

Definicija apie sparnus.
 Kiekvienas žmogus turi sparnus, tačiau ne kiekvienas gali skristi. (Audra)

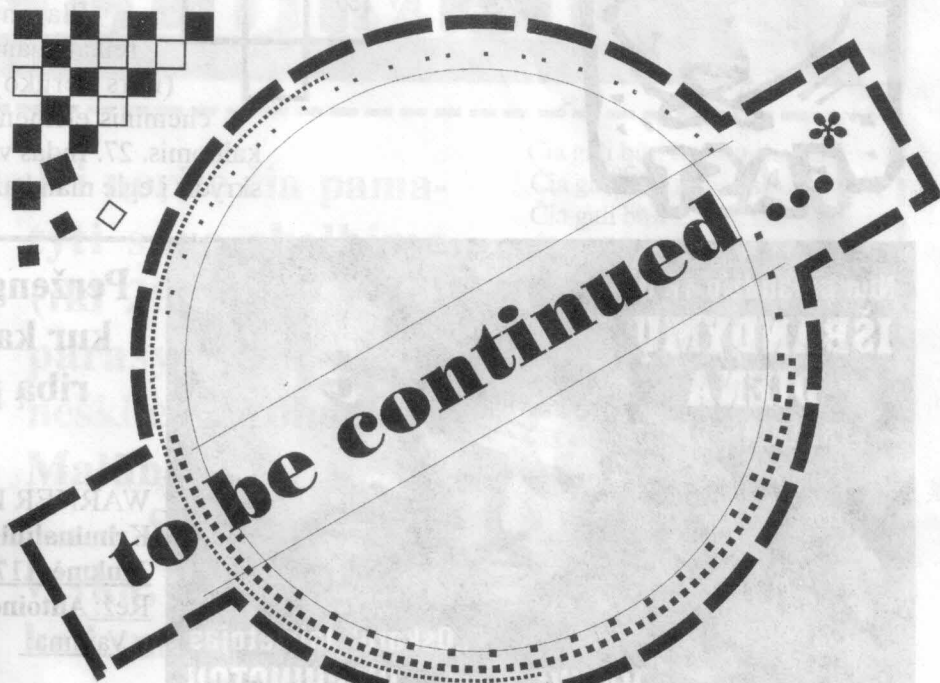

Gyvenimas susideda iš daugybės akimirų. Grįždamas prie vienos ar kitos prarandi tą, kurią galėjai turėti. (Rūta)

Saga: mažas daiktelis, kuris reikšmingas tik kai kuriems: poniai, kuriai svarbu, kiek apnuogintas yra jos kaklas; vaikui, iškeitusiam nudžiautą iš močiutės senovinę sagą į saldžią karamelę, arba žmogui, kuris vieną rytą paprasčiausiai pamatė, kad nebeturi kuo užsisėgti kelnių. (Ieva)

Durų rankena.
 Jos paskirtis tokia paprasta! Ant jos gali pasikabinti maišą arba paveikslą ... Dar gali atidaryti duris ... (Eglė)

Nuotrauka: iliuzija, kuria visi tiki. (Justas)

* - laukite tęsinio ...